

Η δίκη, οι μάρτυρες και οι δημοσιογράφοι

(άρθρο του Δημήτρη Ψαρρά, [Η Εφημερίδα των Συντακτών](#), 27/4/2015)

Η υπόθεση είναι γνωστή στους δημοσιογραφικούς κύκλους. Το πρωί της περασμένης Δευτέρας, την ώρα που στο Εφετείο Κακουρηγημάτων του Κορυδαλλού ξεκινούσε η δίκη των 69 κατηγορούμενων για την υπόθεση της Χρυσής Αυγής αναρτήθηκε στον ιστότοπο της εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» ο κατάλογος των 131 μαρτύρων του κατηγορητηρίου, μαζί με την ιδιότητα του καθενός ή αναφορά στην υπόθεση για την οποία έχει κληθεί να καταθέσει. Ο κατάλογος αναπαράχθηκε από ποικίλα δικτυακά μέσα και πρώτα απ' όλα από τον γνωστό «Στόχο».

Με μια ισορροπημένη ανακοίνωση, το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ επισήμανε ότι «η δημοσιοποίηση των ονομάτων των μαρτύρων -στην πλειοψηφία τους ανυπεράσπιστοι πολίτες και μετανάστες- αν και είναι σύννομη, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα καθιστώντας τους στόχους των ταγμάτων εφόδου της συγκεκριμένης εγκληματικής οργάνωσης όπως άλλωστε δυστυχώς αποδείχθηκε από την πρώτη ημέρα της δίκης».

Το αποτέλεσμα ήταν να αντιδράσουν οι δημοσιογράφοι του «Πρώτου Θέματος», να στραφούν εναντίον του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ και να διαμαρτυρηθούν ότι με την ανακοίνωση «στοχοποιούνται» οι ίδιοι και η εφημερίδα τους για λόγους κομματικού ή επαγγελματικού ανταγωνισμού. Ως βασικό τους επιχείρημα αναφέρουν ότι «τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας (ακόμη και αυτών που τελικά δεν κλητεύτηκαν στο δικαστήριο) έχουν ήδη δημοσιευθεί από 19.3.2015 στον Ιστότοπο της Πολιτικής Αγωγής».

Ακολούθησε επιστολή που υπογράφεται από 13 δικαστικούς ρεπόρτερ, οι οποίοι διαφωνούν με την ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ, στηρίζονται κι αυτοί στις αναρτήσεις της Πολιτικής Αγωγής, ενώ καταδικάζουν «κάθε μορφή στοχοποίησης οποιουδήποτε από όπου κι αν γίνεται».

Μια που από ό,τι φαίνεται, έχουμε μπροστά μας μια μακρά δικαστική διαδικασία, καλό είναι να ξεκαθαριστούν τα πράγματα από την αρχή. Και πρώτα απ' όλα ήταν άστοχη η προσπάθεια να καλυφθούν οι συνάδελφοι που πήραν την πρωτοβουλία της δημοσιοποίησης πίσω από τον Ιστότοπο της Πολιτικής Αγωγής. Η σχετική ανάρτηση που επικαλούνται δεν έχει καμιά σχέση με τον επίμαχο κατάλογο.

Όσο για τη συναδελφική αλληλεγγύη που εκδήλωσαν οι δημοσιογράφοι του δικαστικού ρεπορτάζ είναι απολύτως κατανοητή. Αλλά και αυτοί δεν πρόσεξαν την ουσία της υπόθεσης. Διότι ο κατάλογος που δημοσιοποίησε το «Πρώτο Θέμα» δεν είναι καθόλου απλή καταγραφή των μαρτύρων. Είναι ανακριβές δηλαδή ότι η εφημερίδα «δημοσίευσε τον κατάλογο των μαρτύρων κατηγορίας όπως ακριβώς εκφωνήθηκε στο ακροατήριο της δημόσιας δίκης».

Ο κατάλογος που δημοσιεύτηκε περιλαμβάνει πολιτική τοποθέτηση των μαρτύρων και χαρακτηρίζει τον ένα «αναρχικό», τον άλλο «αντιεξουσιαστή», χωρίς να προκύπτει από πουθενά κάτι τέτοιο. Και το πιο χαρακτηριστικό: η δολοφονία Φύσσα καταγράφεται ως «υπόθεση Φύσσα», η επίθεση στο ΠΑΜΕ καταγράφεται ως «συμπλοκή στο Πέραμα», οι επιθέσεις στους μικροπωλητές υποβαθμίζονται σε «επεισόδια» ενώ άλλες βίαιες επιθέσεις χαρακτηρίζονται «μικροεπεισόδια».

Όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί προδίδουν την προέλευση του καταλόγου. Εκφράζουν την άποψη της ίδιας της ναζιστικής οργάνωσης, η οποία επιδιώκει να αποδώσει όσα περιλαμβάνει το κατηγορητήριο σε τυχαία επεισόδια μεταξύ αντιφρονούντων και έτσι να απαλλαγεί η ηγεσία της.

Δεοντολογία

Βεβαίως είναι δικαίωμα των κατηγορουμένων της Χρυσής Αυγής και των συνηγόρων τους να αναφέρονται μ' αυτό τον τρόπο στις υποθέσεις που θα διερευνήσει το δικαστήριο. Αλλά ποια δημοσιογραφική δεοντολογία επιτρέπει να γράφεται δίπλα σε ονόματα μάρτυρα «αναρχικός» ή «αντιεξουσιαστής» ή «μέλος αναρχικού στεκιού», όταν το κατηγορητήριο μιλά για «ελεύθερους κοινωνικούς χώρους» και τα ίδια τα θύματα δεν διεκδικούν παρόμοιες ιδιότητες;

Κακά τα ψέματα. Η λαθροχειρία έγινε. Αυτός είναι εξάλλου ο λόγος που το επίμαχο δημοσίευμα κατέβηκε από τον ιστότοπο του «Πρώτου Θέματος» ως μια έμμεση παραδοχή του σφάλματος.

Δυστυχώς, δεν είναι η πρώτη φορά που η συγκεκριμένη εφημερίδα έχει γίνει προπαγανδιστικό όχημα της Χρυσής Αυγής. Είναι πασίγνωστο πλέον το ρεπορτάζ-μαϊμού με τη «γιαγιά» που συνοδεύεται στο ΑΤΜ από χρυσαυγίτες, ενώ περισσεύουν και τα κείμενα προβολής του «κοινωνικού έργου» ή του μοντέρνου «λάιφ στάιλ» της οργάνωσης.

Όσο για τον τρόπο που επιδιώκει η ναζιστική οργάνωση να αποκρούσει τις κατηγορίες εναντίον της είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι συνηθίζει να δημοσιεύει στα έντυπά της ακόμα και τις διευθύνσεις των μηνυτών ή των μαρτύρων κατηγορίας εναντίον της. Είναι οι ίδιοι οι δικαστικοί συντάκτες εκείνοι που έχουν νιώσει από πρώτο χέρι τις συνθήκες τρομοκρατίας σε μάρτυρες και αντιδίκους που επιδιώκει να επιβάλει η οργάνωση κάθε φορά που βρίσκεται αντιμέτωπη με τη δικαιοσύνη.

Αλλά και οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι περιλαμβάνονται μεταξύ των άμεσων στόχων της οργάνωσης. Η «πολιτική» καριέρα του Νίκου Μιχαλολιάκου ξεκίνησε πριν από τέσσερις δεκαετίες με μια παρόμοια επίθεση. Ήταν το άγριο λιντσάρισμα δημοκρατών δημοσιογράφων από ομάδα νεοφασιστών στην κηδεία του Ευάγγελου Μάλλιου. Ο Μιχαλολιάκος συνελήφθη αλλά ουδέποτε δικάστηκε γι' αυτή την πράξη. Η κατηγορία εναντίον του παραγράφηκε.

Ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος, σύμφωνα με τον συνιδρυτή της Χρυσής Αυγής Ιωάννη Περδικάρη, ήταν εκείνος που έριξε τον Νίκο Κακαουνάκη σε λάκκο με ασβέστη την ίδια περίοδο. Και βέβαια από τότε σε πολλές δίκες υπήρξε απόπειρα των χρυσαυγιτών να λιντσάρουν «ανεπιθύμητους» δημοσιογράφους.

Αλλά και όσοι –ελάχιστοι- δημοσιογράφοι κολακεύουν τη Χρυσή Αυγή πιστεύοντας ότι θα αποκτήσουν την εύνοιά της για κάποιο «αποκλειστικό», κινδυνεύουν να εκτεθούν από την ίδια την οργάνωση. Στην απολογία του ο Μιχαλολιάκος έδωσε στεγνά γνωστό δημοσιογράφο, λέγοντας ότι υπήρξε πληροφοριοδότης της οργάνωσης και ότι την ειδοποίησε τον Σεπτέμβριο του 2013 για τις επικείμενες συλλήψεις.

Αλλά και τις μέρες που έκλεινε η ανάκριση, αρχές καλοκαιριού του 2014, διά του συνηγόρου του ο Αρχηγός υπέδειξε ως μάρτυρες υπεράσπισης του γνωστούς δημοσιογράφους, μόνο και μόνο για να τους εκθέσει και να προκαλέσει σύγχυση. Με αυτά τα δεδομένα η πρώτη πρόκληση που αντιμετωπίζουν τα μέσα ενημέρωσης είναι να μην πέσουν θύματα των απειλών, των εκβιασμών, αλλά κυρίως της παραπλανητικής προπαγάνδας της Χρυσής Αυγής.